

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ ΒΑΣΗ ΑΓΩΓΗΣ-ΕΝΣΤΑΣΕΩΣ

Η προβολή επικουρικής βάσης είναι δικονομικώς παραδεκτή, κατά το άρθρο 219 § 1 ΚΠολΔικ, σύμφωνα τη σαφή έννοια του οποίου, η προβολή επικουρικής βάσης σημαίνει ότι το δικαστήριο επιλαμβάνεται αυτής, εφόσον απορρίψει την κυρίως προβληθείσα, (ως απαράδεκτη δικονομικώς, νόμω ή ουσία αβάσιμη, αδιάφορο). Με άλλη διατύπωση, η εξέταση της επικουρικής βάσης της συγκεκριμένης διαδικαστικής πράξης τελεί υπό την ενδοδιαδικαστική αίρεση ότι το δικαστήριο θα απορρίψει την κύρια βάση¹.

Επί τη βάσει της τελευταίας αυτής διατάξεως του ΚΠολΔικ, το δικαστήριο έχει εκ του νόμου υπηρεσιακό καθήκον να ερευνήσει την επικουρική βάση, μετά από την απόρριψη της κύριας, διαφορετικά η απόφασή του προσβάλλεται τόσο με έφεση, (επειδή προσβάλλει τη θεμελιώδη αρχή της διαθέσεως)², όσο και με αναίρεση (επειδή παρανόμως δεν έλαβε υπόψιν του πράγματα που προτάθηκαν από τον διάδικο)³.

¹ Κεραμέυς, Αστικό δικονομικό δίκαιο, τ. Β' (έκδ. 1986), § 76 σελ. 211.

² ΚΠολΔικ 106. Βλ. Νίκα, στον ΚΠολΔικ των Κεραμέως/Κονδύλη/Νίκα, υπό το άρθρο 106 § 1 σελ. 227 και § 2 σελ. 228. Μακρίδου, στο ίδιο έργο, υπό το άρθρο 219 § 3 σελ. 471. ΕφΑθ 6231/1992 ΕπιθΔικΠολ 1996/334.

³ ΚΠολΔικ 559 αριθ. 8 εδάφ. β'. ΑΠ 50/1992 ΝοΒ 1993/707.